

da afgiver dette det allerbedste Beviis for den Mening, som jeg drifter mig til at sige omtrent er almindelig, at Sognefogderne som saadanne ikke egne sig til at være Politii, eller i det Hele taget ikke kunne udøve den Politimyndighed, som man fra Lovgivningens Side antager, at de burde. Dette er for mig et meget vigtigt Motiv til at opfordre saavel den høitagtede Justitsminister som det ærede Thing til ikke at vedtage dette Lovforslag om Politiets Omordning paa Landet, uden at træffe Bestemmelse om, at Sognefogedinstitutionen som saadan skal ophøre, thi naar Politiet paa Landet bliver ordnet omtrent i Overensstemmelse med det her forelagte Lovudkast, formaaer jeg ikke at indsee, hvilke Sognefogdernes Forretninger ville blive; i alt Fald indseer jeg ikke, hvad der skulde være til Hinder for, at disse Forretninger, saavidt ikke allerede noget Saadant er skeet, kunde gaae over til Sogneforstanderskaberne. Hvad den ærede Justitsminister har udtalt, afgiver et klart Beviis for, at Sognefogdernes Virksomhed i Politiets Tjeneste er saare ringe, og at den kan undværes. Alt, hvad der tidligere tilbeels har været dem paalagt med Hensyn til det Communale, jeg mener Veivæsen og Deslige, er jo for en meget væsentlig Deel, for ikke at sige aldeles, gaaet over til Forstanderskaberne og tilbeels til Amtsraadene; der vilde altsaa ogsaa i denne Henseende kun opslaae et meget ringe, for ikke at sige, et aldeles ubetydeligt Savn, naar man skulde undvære dem. Saavidt jeg skjønner, skulde man altsaa alene beholde dem af Hensyn til den Slags Udpantningsforretninger osv., som de foretage; men jeg kan ikke indsee, at det vilde være rigtigt af den Grund at beholde Sognefogderne med saa store Bekostninger; thi hvor ringe end Rønnen er for den Enkelte, medfører denne Institution dog en temmelig stor Bekostning for det paagjældende Amt. Jeg skulde derfor meget opfordre til, at vi, samtidig med, at vi behandle denne Lov, tillige see at faae Sognefogedinstitutionen ophævet. — Hvad angaaer de Spørgsmaal, der ere omtalte i denne Lov, og navnlig Antallet af Politibetjentene, da forekommer det ogsaa mig, at det Antal, der her er foreslaaet, er altfor stort. Hvor gavnlige en bedre Politio-

rdning paa Landet end kan være, saa er det dog vist, at man skal være meget forsigtig, for ikke at bringe den i Miscredit hos Befolkningen, ved at skabe den i altfor store Dimensioner. Man kan jo let, som man saa ofte kan være tilbøielig til at sige, komme til at see Politiet fra den Side, at det, for at vise sin Nødvendighed, selv skaber Angivelser osv., og jeg frygter meget for, at dette kan blive Tilfældet, hvis vi beholde det i en saa stor Udstrækning, som her er foreslaaet. Jeg skulde være meget tilbøielig til at ansee det for det Høibigste, at de communale Autoriteter, i Forening med de forskjellige Politimestre, bestemte Politibetjentenes Antal i de forskjellige Kredse. Jeg troer ikke, at det let lader sig gjøre herfra at bestemme det omtrentlige Antal paa hvert Sted, da Politiets Nødvendighed ikke alene retter sig efter Egnens Udstrækning, men der tillige er saa mange andre forskjellige Forhold, som i saa Henseende komme i Betragtning, og som gjøres Tilstedeværelse, i større eller mindre Antal, nødvendig. Det er disse Betragtninger, jeg skal tillade mig at henstille til Overveelse for det ærede Thing, før man endelig gaaer ind paa det her foreliggende Udcast.

Madsen: Jeg er ganske enig med de ærede Medlemmer, der have udtalt, at dersom vi skulle have en Institution af ridende Politibetjente for Landet, maae vi affasce Sognefogedinstitutionen; jeg mener, at vi kun bør bibeholde den ene af disse to Slags Betjente. Jeg kan ogsaa tiltræde den Anskuelse, der er udtalt, at Sognefogderne paa mange Steder mere betragte sig som communale Bestillingsmænd end som Politibetjente, og af den Grund kan jeg godt forklare mig, at de ofte ere mindre duelige til at efterspore Forbrydelser, eller til at anholde Løsgængere og lignende Personer. Hvad denne Deel af Polititilshyret angaaer, troer jeg, at vi helst maae ønske Politibetjente istedetfor Sognefogder, men paa den anden Side er der ogsaa mange Forretninger, der for Tiden paahvile Sognefogderne, men som det vil være vanskeligt at overføre til andre Bestillingsmænd, og som saadanne Forretninger skal jeg nævne dem, der angaae Besørgelsen af Bekjendtgørelser og offentlige Tjenstbreve. Det kan ikke godt gaae an at overbrage disse For-